

който почива на широка народна основа, и който единствено има условия за животъ. Ала книжевността и до сега се е прѣзирала тоя езикъ“.

„Нъ тѣзи два езика се различаватъ не само лексически, нъ и морфологически и синтактически. Спорѣдъ това слѣдва, че това сж напълно два езика и помежду тѣхъ компромисъ е невъзможенъ. По-образованитѣ, още отъ младостта навикнали да афектиратъ съ тоя искусственъ езикъ, никакъ немогатъ да се прѣмиратъ. Тѣмъ се струва, че селскій езикъ е съвсѣмъ негодно оръдие за по-възвешени цѣли. За това тѣ и не се опитватъ поне приблизително да се запознаятъ съ него. По тоя начинъ, е настъпило едно лъжливо състояние, отъ което болѣдува Гръцкия езикъ, и съ което се срѣща всѣкой, който има макаръ само нѣколко думи да напише“. ¹⁾

„Непрестайната грижа съ всички усилия да се съживи античната картина, е довела Гръцитѣ до такива филологически фантазии, щото человекъ трѣбва да се страхува за тѣхъ, и сѣщинскитѣ грамматици незнаятъ какво да мислятъ за тѣхъ“. ²⁾

И така Гърция по отношение на езика се намира въ онзи стадиумъ, въ който ний се намирахме прѣди петдесетъ и повече години, когато у насъ е пламтела борбата измежду Славено-Сербскогъ и чисто Сърбския, селскія говоръ. Разликата, която въ това отношение съществува измежду нашето тогавашно и Гръцкото сегашно състояние по е плачевно за Гръцитѣ, понеже нашия, народния, селскія езикъ отдавна е билъ съвсѣмъ нареденъ и е ималъ цѣла, велика, устна, своя книжовность, когато е въстаналъ да се бори съ Славено-Сербския. За това Гръцитѣ при рѣшаванието на тоя въпросъ, макаръ той да е прѣдъ тѣхъ вече нѣколко десетки години, още не сж отишли далечъ отъ началото. „По въпроса за създаванието на ново-гръцкый книжовенъ езикъ“, казва Крумбахеръ, „испѣква, както е извѣстно, съ голѣма важность, единъ другъ въпросъ, а именно: кое нарѣчие да се избере, когато би поискали да взематъ за основа на книжовния езикъ народния (ромѣоский) говоримъ езикъ“.

„Радикалнитѣ противници на живата народна основа, казватъ, че народния говоръ трѣбва и за това да се изостави отъ комбинацитѣ, защото той нѣма никаква едноставна

¹⁾ Karl Krumbacher въ прѣдговора.

²⁾ Gaston Deschamps стр. 95.